

Jesteście w sercu świata z sercem Boga

Przesłanie Papieża Franciszka do CMIS (sierpień 2016) za pośrednictwem kard. Parolin

Oryginalność i szczególność świeckiej konsekracji realizuje się, kiedy świeckość i konsekracja idą życiowo zjednoczone razem. Możemy powiedzieć, że ta synteza jest dzisiaj największym wyzwaniem dla Świeckich Instytutów.

Od Świeckich Instytutów **wymagana jest dzisiaj odnowiona synteza**; wzrok stale skierowany na Jezusa i jednocześnie zanurzeni w życiu świata. Robienie syntezy z **konsekracji i świeckości** oznacza przede wszystkim to, że te dwa aspekty trzeba trzymać razem, nigdy ich nie oddzielając: zachodzenie na siebie mogłoby doprowadzić do formalizmu w życiu, do zachowywania różnych praktyk bez wpływu na zmianę życia w relacjach z braćmi i światem. Robienie syntezy znaczy także, że *nie można podporządkowywać jednego aspektu drugiemu*: świeckość i konsekracja muszą iść razem, jedna potrzebuje drugiej; nie jest się najpierw świeckimi a potem konsekrowanymi, ani najpierw konsekrowanymi a potem świeckimi, ale jednocześnie jest się świeckimi konsekrowanymi. Z tego wynika bardzo ważna konsekwencja: potrzebne jest *stałe rozeznawanie*, które pomoże działać w sposób zrównoważony; postawa, która pomoże znajdować Boga we wszystkich rzeczach.

Dlatego fundamentalne **znaczenie ma formacja**, która ma prowadzić członków Instytutów świeckich do pełnego realizowania misji odpowiednich instytutów; ciągle na nowo wzbudzając ofiarne zaangażowanie z Chrystusem, który powołuje i posyła, i w tym samym czasie wchodzić do gry w rzeczywistość współczesnego świata.

Wobec jakiej ludzkości się znajdujecie? Osoby, co straciły wiarę, albo żyją tak jakby Boga nie było, młodzi bez wartości czy ideałów, rozbite rodziny, bezrobotni, samotni starcy, emigranci... "Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię". (Mt 11,28). Mówiąc to, Jezus wskazuje wam drogę. Ile twarzy spotykacie w drodze, udając się do pracy czy idąc na zakupy! Ile macie okazji, aby wzmocnić, dać nadzieję, dać pocieszenie! Takie jest życie świata to stanowi "świeckość", wspólną cechę wszystkich świeckich instytutów, ale która jest przeżywana na różne sposoby przez różne instytuty.

Dlatego potrzebna jest **ciągła uwaga na znaki czasów**: historię trzeba odczytywać, rozumieć i interpretować, i trzeba w nią wejść w konstruktywny i owocny sposób, aby zostawić ewangeliczny ślad, dokładając się, według różnych odpowiedzialności, ukierunkowując ją w kierunku Królestwa Bożego. To powołanie niesie, więc ze sobą ciągłe napięcie by dokonywać syntezy miłości Boga i miłości ludzi; żyjąc duchowością zdolną ożenić kryteria, które pochodzą z "wysoka", z Bożej łaski, z kryteriami, które pochodzą z "dołu", z ludzkiej historii. Wzrost miłości do Boga nieuchronnie niesie ze sobą wzrost miłości do świata i odwrotnie.

Prowadzeni przez Ducha Świętego w waszych działaniach, **wprowadzacie w świat Bożą logikę**, przyczyniając się do realizowania nowej ludzkości, której On pragnie. To Bóg dokonuje syntezy świeckości i konsekracji. Dzięki Niemu może się spełniać proroctwo, które mieści w sobie rozeznawanie i kreatywność, wzbudzone przez Ducha Świętego. *Rozeznawanie*, jako trud rozumienia, interpretowania znaków czasu, akceptując złożoność, fragmentaryczność i przemijalność naszego czasu. *Kreatywność*, jako zdolność wyobrażania sobie nowych rozwiązań, wymyślania nietuzinkowych odpowiedzi i bardziej dostosowanych do nowych sytuacji, które się pojawiają. Stawanie się towarzyszem podróży ludzkości w drodze jest waszą teologiczną rzeczywistością. Istotną jej częścią jest poszukiwanie dialogu i spotkania, co wymaga od was stawania się mężczyznami i kobietami komunii w świecie. A więc jesteście wezwani w Chrystusie by być znakami i narzędziami miłości Boga w świecie, widzialnymi znakami niewidzialnej miłości, która wszystko przenika i wszystko chce odkupić, aby doprowadzić wszystko do trynitarniej komunii, początku i ostatecznemu spełnieniu świata.

**Podkreślenia,
które trzeba mieć na uwadze w
Powołaniowym Duszpasterstwie
Młodzieżowym
Z perspektywy konsekrowanej
świeckości**

- Niech duszpasterze rosną w **przekonaniu o wartości świeckiego powołania konsekrowanego** we współczesnym Kościele i w **odpowiedzialności bycia pośrednikami powołania Bożego** młodych z naszych środowisk.
- **Towarzyszenie młodym w osobistym spotkaniu z Jezusem** i do wzrastającej relacji przyjaźni z Nim, poprzez modlitwę, rozważanie Słowa Bożego, uczestniczenie w sakramentach, zaangażowanie na rzecz innych, świadectwo budzące pytania, **dowartościowanie chrześcijańskiej misji w różnych świeckich środowiskach (rodzina, praca, społeczeństwo, edukacja, służba zdrowia, sprawiedliwość, solidarność, mass media, kultura, polityka...).**
- **Umacnianie sensu powołaniowego życia** w młodzieży z grup i ich animatorach, w otwarty sposób; próbując połączyć ich marzenia i głębokie pragnienia konkretnymi i licznym wzorami, będącymi w ich zasięgu, z którymi by mogli się konfrontować czy utożsamić.
- **Spowodować, aby młodzież poznała różne powołania salezjańskiej konsekracji i służby, również to świeckie konsekrowane z jego sposobami realizacji i możliwościami.**
- **Żeby świeccy konsekrowani i konsekrowane znali i uczestniczyli w inicjatywach duszpasterstwa młodzieżowego** na miarę ich możliwości i specyfiki świeckości.
- **Umieć osobiście towarzyszyć, z delikatną wiernością, tym dorosłym młodym, którzy szukają "czegoś więcej" w ich życiu,** pomagając im otworzyć perspektywy w im w aktywnym zaangażowaniu w głębsze bycie dla innych; albo, w pewnych wypadkach, **z delikatnością wzbudzać pytania, które pomogą im iść w głąb ich życia.**
- Być świadomymi, że procesy powołaniowych wyborów przeżywa się w osobistym intensywnym życiu duchowym i w osobistym kierownictwie duchowym w lokalnych środowiskach.

Konkluzje 1 Dnia Refleksji nad Salezjańską Świeckością
Konsekrowaną. Madryt, kwiecień 2018

Owoce 25.tej rocznicy CDB

W dniach 20, 21 i 22 września, przedstawiciele CDB z całego świata, razem z Ks. Generałem, celebrowali 25.tą rocznicę ich założenia. Co pozostało po tych pamiętnych dniach w ich sercach? Wspomnienie ich początków z niektórymi ich protagonistami; radość spotkania z dużą grupą braci przybyłych z trzech Kontynentów; dzielenie się z salezjanami, salezjankami i Ochotniczkami Księdza Bosko, którzy z bliska towarzyszyli Instytutowi; doświadczenie intensywnej modlitwy, przeżyte wspólnie; celebrowanie Eucharystii, jako dziękczynienia z profesją wieczystą i czasową, której przewodniczył Ks. Generał; i... podarunek listu, który dziewiąty następca Księdza Bosko do nich skierował. Owoce, które już dają i sięją nowe ziarna w Rodzinie Salezjańskiej. Dziękujemy Panu.

Kongres Maryi Wspomożycielki

Kongres Maryi Wspomożycielki, który odbył się w Buenos Aires w dniach 7-10 listopada, miał znaczącą VDB i CDB, oprócz obecności Odpowiedzialnej Generalnej i Asystenta Centralnego. Oboje mieli różne spotkania z siostrami i braćmi z Paragwaju, Argentyny i Urugwaju; a także z ich asystentami i salezjanami oraz salezjankami przybyłymi z różnych narodowości Ameryki Łacińskiej. Przepiękne doświadczenie rodziny wokół Maryi.

Wiązanka, która ożywi naszą świecką misję.

Ksiądz Generał już ogłosił, jaka będzie Wiązanka na przyszły rok: "Dobrzy chrześcijanie i uczciwi obywatele". Nowy powód by ożywić misję VDB i CDB i ich życie konsekrowanych w świecie.

5 grudnia. Błogostawiony Filip Rinaldi

Data do celebrowania w całej Salezjańskiej Rodzinie, a przede wszystkim przez Ochotniczki Księdza Bosko. Razem z pierwszymi trzema i z pomocą Siostry Felicyny, ówczesnej inspektorki CMW Piemontu, ks. Rinaldi dał początek ich Instytutowi. Ale także założył Stowarzyszenie Byłych Wychowanej CMW, dał impuls do stworzenia Byłych Wychowanków SDB i innym lokalnym inicjatywom. Zanurzenie się w jego duchowości pomoże nam żyć "modlitewną kontemplacją" Księdza Bosko, jak ją zwykł nazywać.